16 Φεβρουαρίου 2022

Άγιος Παΐσιος: Η κριτική του Ιάσονα Τριανταφυλλίδη για τη σειρά

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Θέατρο, Κινηματογράφος, Ντοκυμανταίρ, TV και Διαδίκτυο / Συνεντεύξεις

Ο Άγιος Παΐσιος, όπως έχω ξαναγράψει πριν λίγες μέρες σε ένα μεγάλο κομμάτι για τη ζωή του και την πορεία του προς την Αγιοσύνη, είναι ο πιο σύγχρονος –που αγιοποιήθηκε επισήμως από την εκκλησιά μόλις το 2015- από τους μεγάλους Αγίους και το μεγάλους το γράφω σε σχέση με την ήδη πάρα πολύ μεγάλη δημοφιλία του. Υπάρχουν ήδη πάρα πολλοί πιστοί που τον επικαλούνται, η αλήθεια είναι πως υπήρχαν πριν αγιοποιηθεί επισήμως, ήδη θα έλεγα πριν καν εγκαταλείψει αυτόν τον μάταιο κόσμο το 1994…

Η τηλεοπτική σειρά για τον Άγιο Παίσιο δεν είναι κάτι εύκολο. Στην ουσία δεν έχει ξαναγίνει κάτι τέτοιο. Δεν θα ασχοληθώ όμως εδώ με τον βίο του, γιατί το κομμάτι είναι ήδη γραμμένο, μπορείτε να το διαβάσετε. Θα ασχοληθώ με το πρώτο επεισόδιο της σειράς…

Το πρώτο επεισόδιο της σειράς και ο ξεριζωμός των Ελλήνων

Και βέβαια το πρώτο επεισόδιο της σειράς «Άγιος Παΐσιος – Από τα Φάρασα στον Ουρανό», δεν ήταν αυτό που ήταν ακριβώς από Άγιος Παΐσιος, αλλά ένα επεισόδιο σχετικά με το μεγάλο ξεριζωμό των Ελλήνων από την εκεί πλευρά του Αιγαίου και δη από την Καππαδοκία εκεί στα βάθη της Ανατολής, όπου ο ελληνισμός ήταν μεγάλος και βαθιά συνειδητοποιημένος…

Άσχετα με το τι θα γράψω σήμερα, θα επανέλθω όταν ο Παΐσιος έχει σχετικά ενηλικιωθεί και έχει ξεκινήσει το βίο του, γιατί εκεί θέλω να δω πως αντιμετωπίζει ο σκηνοθέτης μια τέτοια μορφή και πως την αποδίδει στην εικόνα του.

Μια πρώτη κριτική για τη σειρά Άγιος Παΐσιος

Προς το παρόν ο τρόπος που αντιμετωπίζει τον ξεριζωμό που λέγαμε, είναι ρεαλιστικός και πολύ καλά κάνει γιατί αυτός ο απλός τρόπος, ο καθημερινός σε συνδυασμό με το φυσικό σκηνικό που έχει διαλέξει να γυρίσει το πρώτο του επεισόδιο, με τα μεγάλα βουνά χωρίς ειδυλλιακές βουνοκορφές, δέντρα, δάση, λουλούδια κλπ, αυτό το αφιλόξενο σκηνικό σε συνδυασμό με το μικρό χωριό, το γκρίζο ουρανό και τους ανθρώπους που δεν ζουν σε έναν πλούτο -όπως στη Σμύρνη οι Κωνσταντινουπολίτες- δίνει μια ένταση και μια συγκίνηση.

Είναι φανερό ότι ο σκηνοθέτης εμπνέεται πιο πολύ στα εξωτερικά του γυρίσματα παρά στα εσωτερικά μια και οι σκηνές μέσα στο σπίτι έχουν μια στατικότητα και κάποιες από αυτές μοιάζουν με ταμπλό βιβάν, αλλά οι σκηνές έξω από το σπίτι είναι εξαιρετικές. Σε αυτό βοηθάει πολύ όχι μόνο το εξαιρετικό φυσικό σκηνικό που έχει επιλέξει, αλλά επιπλέον η πλούσια παραγωγή με τους πολλούς ηθοποιούς και τους κομπάρσους, η αυθεντικότητα στην επιλογή των κουστουμιών και κάποιοι εξαιρετικοί ηθοποιοί. Φυσικά ξεχωρίζει η αδρή μορφή του Νικήτα Τσακίρογλου που όπως πάντα στις ερμηνείες του, γίνεται κάτι πιο πολύ και από τον ίδιο το ρόλο του.

Δύο συγκλονιστικές σκηνές

Το πρώτο επεισόδιο είχε δυο μεγάλες σκηνές από αυτές που δεν τις ξεχνάς εύκολα. Την υπέροχη Σμαράγδα Σμυρναίου στο σχεδόν εγκαταλειμμένο νεκροταφείο και τον συγκλονιστικό θάνατο του ήρωα που ερμήνευε ο Γιάννης Στάνκογλου δίπλα στα αρνιά. Ενώ όλο το επεισόδιο όπως είπα δεν ήταν Άγιος Παΐσιος, ούτε προέτρεπε προς μια Αγιοσύνη του παιδιού που μόλις γεννήθηκε, εκτός από κάποιους ιδιαίτερους φωτισμούς -καλοφτιαγμένους- μέσα στο σπίτι όταν γεννιέται το μωρό με τον ήλιο να μπαίνει από το παράθυρο με έναν ιδιαίτερο τρόπο, – εντούτοις αυτές οι δύο σκηνές ειδοποιούν τον θεατή και τον προετοιμάζουν ενδεχομένως για αυτό που θα ακολουθήσει στα επόμενα επεισόδια-.

Βέβαια «μου έλειψαν» οι Τούρκοι, γιατί έχουμε φτάσει ήδη στο 1924 και ο ξεριζωμός έχει προχωρήσει πολύ από το 1922 όταν και ξεκίνησε. Λίγο παράξενο να μην βλέπεις τους Τούρκους να συνεχίζουν τις καταστροφές τους. Ίσως βέβαια να μην υπάρχουν Τούρκοι, για να μην υπερτονιστεί το στοιχείο του ξεριζωμού σε βάρος του βίου του Αγίου Παισίου. Κι από την άλλη, έχει ενδιαφέρον ότι ο σεναριογράφος, αλλά κυρίως ο σκηνοθέτης, «μεταφέρουν» έως και «ξεριζώνουν» τους κατοίκους αυτού του χωριού με επικεφαλής τον εμπνευσμένο ιερέα -που και αυτός αργότερα θα αγιοποιηθεί- με μια αίσθηση Βιβλικής Εξόδου από την Αίγυπτο με επικεφαλής τον Μωυσή. Μπορεί να ακούγεται λίγο υπερβολικό αυτό που γράφω, αλλά σκεφτείτε το. Και στο κάτω κάτω εμένα αυτήν την αίσθηση μου έδωσε και είναι πολύ έξυπνο και πολύ ταιριαστό.

Αυτό το επεισόδιο, αυτό που είδα σαν ξεκίνημα της σειράς, ήταν σωστά «μεγαλόστομο», τόσο πολύ ώστε να ικανοποιηθούν οι πιστοί και τόσο λίγο για να μην ενοχληθούν αυτοί οι τηλεθεατές που δεν πιστεύουν. Αυτό ήταν πραγματικά έξυπνο…

Φυσικά, όπως είπα, θα επανέλθω μετά από δυο τρία επεισόδια. Προς το παρόν όμως ο Άγιος Παΐσιος φαίνεται ότι θα έχει μεγάλη επιτυχία και όχι άδικα…

Πηγή: youfly.com